

FLICKAN FRÅN LANDET I NORR

AV CONOR
MCPHERSON

MUSIK OCH SÅNGTEXTER
AV BOB DYLAN

HIPPODROMEN

MALMÖ
STADSTEATER

**REUBEN
SALLMANDER**

**MARI
GÖTESDOTTER**

LEILA JUNG

**MARTIN
HENDRIKSE**

ANNA THIAM

**AKSEL
MORISSE**

**KATARINA
LUNDGREN-
HUGG**

**VIKTOR
BJÖRKBERG**

**MARTIN
HENRIKSSON-
URECH**

TOBIAS BORVIN

**HANS-PETER
EDH**

**MICHAEL
JANSSON**

TEHILLA BLAD

SVERIGEPREMIÄR PÅ HIPPODROMEN 8 MARS 2025

FÖRLAG Music Theatre International
ORIGINALTITEL

Girl from the North Country

ORIGINALTEXT Conor McPherson

MUSIK OCH SÅNGTEXTER Bob Dylan

ÖVERSÄTTNING SÅNGTEXTER

Mikael Wiehe

ÖVERSÄTTNING PJÄSTEXT Jonas Brun

KONSTNÄRLIGT TEAM

REGI Martin Rosengardten

SCENOGRAFI OCH KOSTYM

Marika Åkerblom

LJUS Mira Svanberg

KAPPELLMÄSTARE Oscar Johansson

KOREOGRAFI Melker Sörensen

LJUD Jonathan Flygare

MASK Åsa Trulsson

DRAMATURGI Anton Elmgren

I ROLLERNA

NICK – Reuben Sallmander

ELIZABETH – Mari Götesdotter

MARIANNE – Leila Jung

GENE – Martin Hendrikse

MRS NIELSEN – Anna Thiam

MR BURKE – Aksel Morisse

MRS BURKE – Katarina Lundgren-Hugg

ELIAS – Viktor Björkberg

JOE SCOTT – Martin Henriksson-Urech

PASTOR MARLOWE – Tobias Borvin

MR PERRY – Hans-Peter Edh

DR WALKER – Michael Jansson

KATE – Tehilla Blad

COVERS – Malin Karlsson, Erik Olsson,
Victor Ståhl Segerhagen

MUSIKER

KAPPELLMÄSTARE OCH PIANO

– Oscar Johansson

GITARR – Sara Danielson

FIOL, ORGEL – Samuel Lundström

KONTRABAS – Hilda Nordkvist

OBS! I föreställningen förekommer ofarlig rök och höga pistolskott

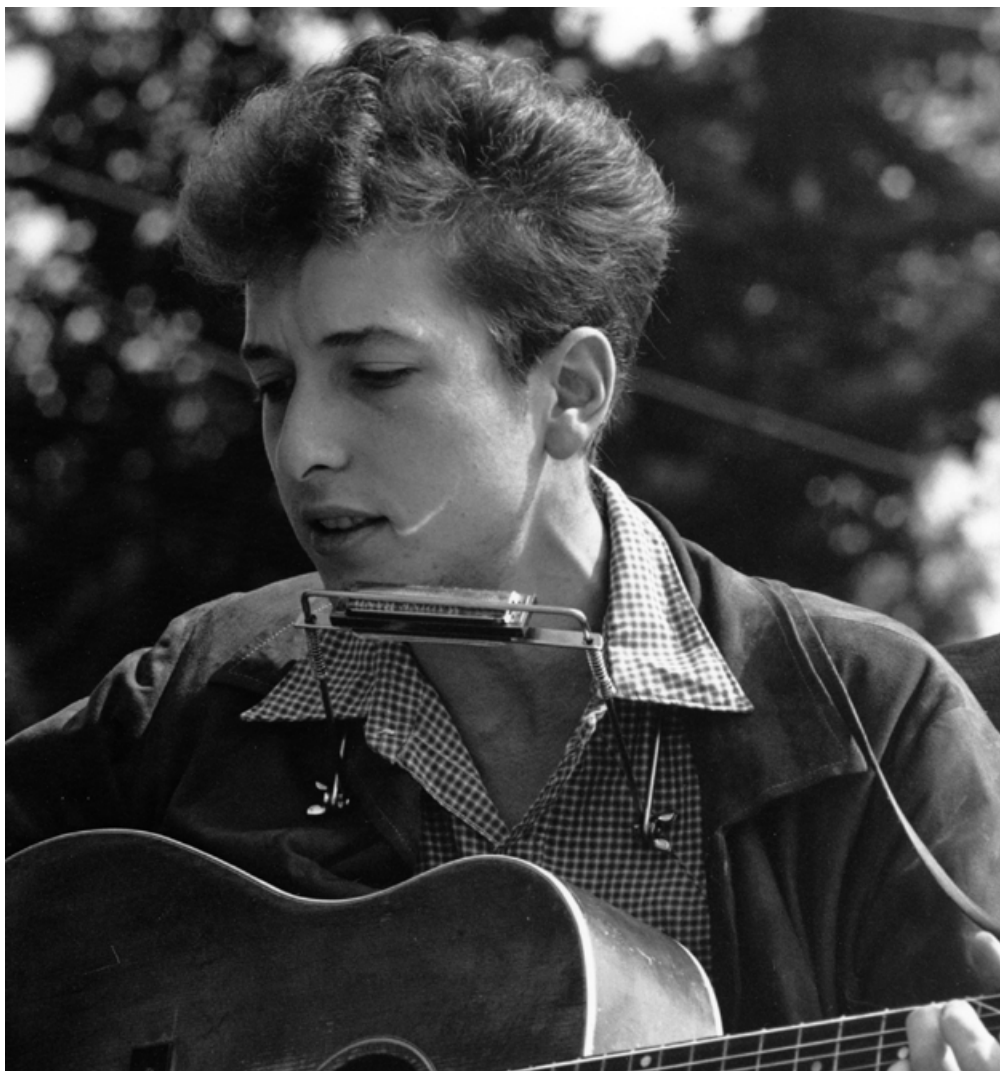
*Presented by arrangement with Music Theatre International. Originally produced
by Tristan Baker and Charlie Parsons for Runaway Entertainment.*

BOB DYLAN OCH CONOR MCPHERSON

– En poetisk allians på scenen

Civil Rights March in Washington, D.C. Bob Dylan, 28. August 1963. Foto: Rowland Scherman

Det var ingen tillfällighet att Dylanteamet kontaktade just den irländske dramatikern Conor McPherson för att fråga om han ville skriva en pjäs som inkluderade Dylans sånger. Hela sångkatalogen, mer än 600 verk fick användas fritt och kombineras hursomhelst. Dylan hade annat att det finns ett slags konstnärligt släktskap mellan dem båda.

Dylans konstnärliga släktskap med McPherson

Conor McPherson skriver på ett rakt, men lyriskt laddat språk, om en (ofta) irländsk landsbygdsmiljö inte olik den verklighet som Dylan skildrar i sina tidiga sånger, som *North Country Blues* och *Hollis Brown*. Det handlar om fattiga människor präglade av både illusionslöshet och styrka, skildrade med värme och medkänsla. Ibland går de under. McPherson har kallats den främste dramatikern i sin generation av New York Times.

Först visste han varken ut eller in. Han hade inte skrivit pjäser med inkorporerad musik tidigare. Möjligen var det även en smula skrämmande att kombinera sig själv med ikonen Dylan. Efter någon dags grubblande skrev han ett utkast om människor i ett nergånget och skuldsatt pensionat då den stora amerikanska depressionen var på sin höjdpunkt. Ett pensionat är fruktbar miljö för en dramatiker. (Tänk Eugene O'Neill och Lars Norén). Här kan många olika sorters människor dyka upp och sammanstråla utan närmare förklaring.

Pjäsen utspelas 1934 i Duluth, Minnesota. Där föddes Robert Zimmerman, som sen tog artistnamnet

Bob Dylan, sju år senare, 1941. Duluth är en hamnstad för handelsfrakt i en västlig vik i Lake Superior. Kanske påminner den rentav om Malmö?

Conor McPherson skickade utkastet till Dylan som gillade idén, och gav klartecken att köra.

Flickan från landet i norr är ett dramatiskt verk av just Conor McPherson, ska vi komma ihåg – även om Dylans sånger är en väsentlig beståndsdel. De är valda för att spegla, associera, fördjupa. Inte för att föra handlingen framåt som i en musikal.

Sångerna som ekar genom historien

Den tidige Dylans sånger, i amerikansk folktradition, handlade ofta om sociala orättvisor, i ett segregerat USA med lynchningar och medborgarrättskamp. Även om hans sånger senare haft en annan typ av innehåll har det hela tiden funnits verk som handlar om spänningar i det amerikanska samhället. Rättsröta i låten *Hurricane*; om boxaren Rubin Carter, oskyldigt dömd för mord. Lynchningar i *Blind Willie McTell*. Antikrig som i *License to kill*. Häromåret, 2020, kom sången om mordet på president Kennedy, *Murder most foul*, en poetisk/politisk besvärjelse och sorgesång över utvecklingen i Amerika.

Men nobelpristagaren Dylans texter har många fler dimensioner och facetter än de rent politiska och samhällspeglande. Hans sånger är litteratur, poesi, skiftande, mångtydiga om detta att vara människa i världen. Kärlek, längtan, svek, hat, besvikelser.

2016 tilldelades han Nobelpriset i litteratur för att ha "skapat nya poetiska uttryck inom den stora amerikanska sångtraditionen". Och Leonard Cohen sa träffande att det är som att ge Mount Everest en medalj för att vara världens högsta berg.

Dylans sånger är ofta suggestiva och mångtydiga. Det kan vara modernistisk poesi men kan också vara snabb och rakt-på-sak rocktext. Hans arbetar med många lager och referenser. Inte sällan ägnar han sig åt "kreativa lån" från författare som inspirerar honom.

Förutom klangbotten i amerikansk folktradition kan man spåra influenser från Shakespeare, TS Eliot, Brecht, Rimbaud, Verlaine, Bunin och antik poesi. På Harvard ges sen 2004 en mycket eftersökt litteraturkurs som handlar om hur Dylans texter samspelar med de grekiska och romerska klassikerna. Och i Tulsa, Oklahoma, finns numera ett Bob

Dylan Center dit han skänkt alla sina papper och anteckningar och dit både forskare och entusiaster är välkomna. Han har blivit en given referenspunkt, en institution.

Dylan – en gåtfull ikon i ständig förändring

Dylan har varit verksam i nästan sju decennier och turnerar fortfarande med sin "Never Ending Tour". Hans ständigt skiftande scenpersona är en viktig del av hans artisteri. Från troskyldig ung folksångare, till vitsminkad betvingare/clown, sedan kristen förkunnare för att bli den distingerade och livsvisdom-utstrålande, ofta välskraddade, äldre herre han är idag. I vår gör han ännu en turné i USA. Den 24 maj blir han 84.

Dylan själv gillar inte frågor om vad hans texter betyder. Somliga verser sätter man ihop för att det låter bra, sa han i sin Nobelföreläsning. "I don't know what it means either. But it sounds good,

and you want your songs to sound good". Kort och gott. Dylan är cool. American cool.

Trots all uppmärksamhet som riktats mot honom och den osannolikt omfattande dokumentation som finns kring honom har han lyckats behålla en stark privat kärna. Nästan omöjlig att komma in på livet om han själv inte vill. Märkligt obrydd av alla svekdebatter han varit utsatt för. Som när han blev kallad Judas av folkmusikpuristerna när han började spela elgitarr. Som besvikelsen fansen kände när han övergav sitt "thin wild mercury sound" från *Blonde on Blonde* för att spela country, och sedan (hu!) gospel och förkunna kristet. Ibland återgår han till melodisk och vild rock'n'roll. Eller vemodiga ballader. Han är kameleontisk och oförutsägbar. American cool.

De båda polerna i Dylans verk, dels musiken rotad i americana, dels de

mångtydiga och rikt nyanserade texterna blev fruktbara för McPherson. Han hade ett ymnighetshorn att ösa ur när han ville spegla de många dimensionerna hos de kämpande människorna i *Flickan från landet i norr*.

När Conor McPherson var färdig med pjäsen var Dylan nöjd och McPherson kunde andas ut. Dylan har sett föreställningen på Broadway flera gånger. En gång gick han bakom scenen och tackade skådespelarna. Andra gånger besökte han helt anonymt, i sin huvtröja för att vara inkognito, kan man förmoda. Det händer att Fantomen går på gatorna som en vanlig man.

HENRIETTA HULTÉN

Livslång Dylanentusiast och tidigare dramaturg vid Malmö Stadsteater

**”VEM SKA
TA IFRÅN
HONOM
RÄTTEN ATT
SLÄCKA ETT
LIV ”**

DET HÖGRE SPIRITUELLA ELLER DET VILDA UNDERMEDVETNA

Intervju med regissör Martin Rosengården

Eftersom att du inte varit ett jättestort Bob Dylan-fan innan, vad fick dig att tacka ja till att regissera den här Dylan-musikföreställningen?

– Hade jag varit ett stort Dylan-fan hade jag nog inte vågat. En viss distans är nog bra för att kunna se klart i ett sådant här projekt. Jag tycker att pjäsen har saker som från början låg dolda och redo att upptäckas. Det är en spännande berättelse med starka livsöden som jag gick igång på, men samtidigt vecklade den inte ut sig helt för mig vid första läsningen. Jag tycker pjäser som gör det ibland kan visa sig sakna viss mystik.

Du vill att regi ska vara ett slags detektivarbete?

– Ja, jag vill att det hela tiden under arbetet fram till premiär eller fram till sista föreställningen ska finnas mer att upptäcka varje dag.

Vad händer i mötet mellan den här berättelsen och Bob Dylans musik?

– Musiken tillför ett högre lager av poesi. Och eftersom så mycket av det är körverk bidrar det också till att göra karaktärernas problem allmänmänskliga. Det vill säga en karaktärs livsöde och akuta problem kan plötsligt avspeglas i alla karaktärerna bara genom

att de är där och understödjer ögonblicket musikaliskt.

Finns det några direkta kopplingar mellan Bob Dylan och hans musik och berättelsen om världshuset i Duluth?

– Duluth i Minnesota är platsen Bob Dylan föddes, det är den mest direkta kopplingen. Låtarna i föreställningen har inte som uppgift att driva handlingen vidare och beskriver inte på ett direkt sätt karaktärernas situationer. De tar snarare berättelsen till en annan dimension som är metaforisk och poetisk, kanske till det högre spirituella. Eller djupare inåt, till det vilda undermedvetna.

Vilka paralleller kan man dra mellan tiden och världen som pjäsen utspelar sig och vår egen samtid?

– Den utspelar sig under depressionen i USA. Människor som en gång levde bekvämt har förlorat allt. Vissa av sakerna som beskrivs är det vi ser när vi slår på nyheterna. Inte i den här delen av världen, men på vissa ställen är det till och med värre än det som beskrivs. Och där pjäsen utspelar sig, i USA, pågår det just nu en återgång som man inte kan veta än hur omfattande den kommer att vara.

Pjäsen innehåller en hel del symboler både i texten och musiken som berikar berättelsen.

Kan du ge några exempel?

– Ja, vi har ju till exempel halsbandet med ett kors som Kate försöker lämna tillbaka till Gene. Ett kors med Sankt Kristoffer som är helgonet som vakar över de vägfarande, som Gene anser

att Kate är i större behov av än hans mamma. Sen har vi ju Duquesne-tåget som tar de dödas själar till himlen i en av Bob Dylans låtar, och den avgången finns det karaktärer i berättelsen som hinner med.

ANTON ELMGREN
Dramaturg

**”ALLA HAR
SIN EGEN
STIG HÄR I
LIVET”**

BOB DYLANLÅTAR I FÖRESTÄLLNINGEN

Sign on the Window
Lappen i fönstret

Went to See the Gypsy
Jag åkte till en spåman

Tight Connection to My Heart
(Has Anyone Seen My Love)
I mitt hjärta har du alltid plats

Slow Train Coming
Ett långsamt tåg

License to Kill
Rätten att släcka ett liv

I Want You
Vill ha dig

Like a Rolling Stone
Som en hemlös hund

Make You Feel My Love
För att jag älskar dig

What Can I Do for You?
Vad kan jag ge tillbaks?

You Ain't Goin' Nowhere
Du får hålla dig här

Jokerman
Gycklaren

Sweetheart Like You
En snygging som du

True Love Tends to Forget
Sann kärlek glömmmer sig bort

Girl from the North Country
Flickan från landet i norr

Hurricane
Hurricane

All Along the Watchtower
Längst upp i högsta tornet

Idiot Wind
Skitstormen går

Duquesne Whistle
Duquesne-tåget visslar

Señor (Tales of Yankee Power)
Señor

Is Your Love in Vain?
Är din kärlek död?

Forever Young
För evigt ung

Pressing On
Jag ligger i

INSTRUMENTALT:

Ballad of a Thin Man

Dear Landlord

Don't Think Twice, It's All Right

Lay Down Your Weary Tune

Tonight I'll Be Staying Here With You

Lay Lady Lay

MUSIKER

KAPELLMÄSTARE OCH PIANO

– Oscar Johansson

GITARR – Sara Danielson

FIOL, ORGEL – Samuel Lundström

KONTRABAS – Hilda Nordkvist

REGIASSISTENT: Gabriella Marmén
SUFFLÖR & PRODUKTIONSASSISTENT
Hedvig Becke
INSPICIENT Kattis Blanking
NOTREDAKTÖR Alva Stern
PRODUCENT Sara Mortazavi

SCENMÄSTARE Pontus Karlsson
BITRÄDANDE SCENMÄSTARE Piotr Kassaraba,
Mattias Jonsson
LJUSTEKNIKER Sandra Liscano, Huld Ragnarsdóttir
LJUDTEKNIKER Markus Nilsson
PRAKTIKANT Adrian Skoog
VIDEOTEKNIKER Jimmy Nilsson
FÖLJESPOT Lars Berglund
REKVISITÖR Linda Täck

KOSTYMKOORDINATOR Marie Jonsson
SKRÄDDERI Marie Jonsson, Mariane Josefsson,
Max Osvald Denizou, Andrea Stenman,
Anna Johansson
PRAKTIKANT Johanna David
MASKÖRER Åsa Trulsson, Josefine Larsen,
Therese Jansson, Ellinor Tofft
KOSTYMTEKNIKER Jessica Kiaer, Maria Sloth

SCENOGRAFISK PROJEKTLEDARE Paula Sjöblom
KONSTRUKTÖR Petter Ekström Forsberg
DEKORMÄSTARE Agneta Persson
VERKSTADSMÄSTARE Mats Ernst,
Viveca Hofwimmer
TAPETSERI Ida Enebro
SNICKERI Viveca Hofwimmer
SMEDJA Niklas Gagner
DEKORATELJÉCHEF Patrik Becker

MARKNADSKOORDINATOR Erik Roman
PROGRAMREDAKTÖR Carin Hebelius
FÖRESTÄLLNINGSFOTOGRAF Emmalisa Pauly
PORTRÄTTFOTOGRAF Johan Sundell
PROGRAMLAYOUT Isabel de Jounge
TRYCK Exakta Print AB

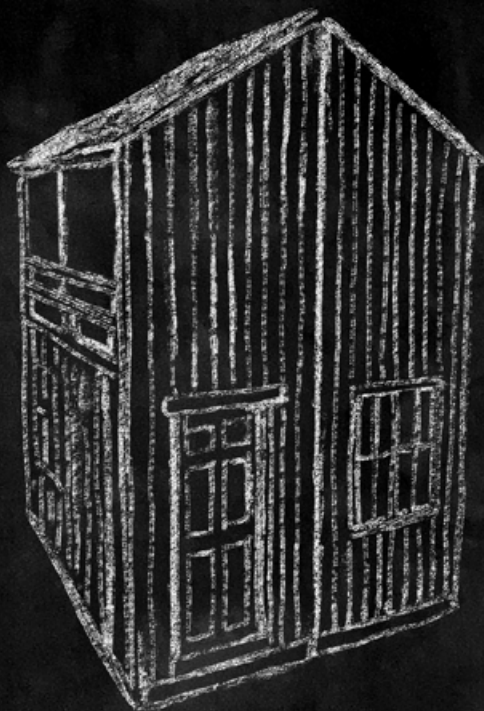
CHEFSPRODUCENT Lisa Ericstam
CAFÉ- OCH FOAJÉCHEF Nannalovisa Jönsson
TEKNISK CHEF Daniel Bexell
LJUSANSVARIG Stuart Bailes
CHEF KOSTYM- OCH MASKAVDELNINGEN
Paola Billberg Johansson
FASTIGHET & TRANSPORT Anders Blomquist
STÄDLEDARE Rinna Löfgren
EKONOMICHEF Anette Zetterlund
CHEFSASSISTENT Josefin Beischer
VD OCH ANSVARIG UTGIVARE Petra Brylander

**FOTOGRAFERING OCH LJUDUPPTAGNING ÄR AV UPPHOVSRÄTTSLIGA
SKÄL EJ TILLÅTEN. VAR VÄNLIG STÄNG AV MOBILTELEFONEN.**

Malmö Stadsteaters verksamhet finansieras i huvudsak med bidrag från Malmö Stad och Region Skåne (inkl Staten via kultursamverkansmodellen).

Scanna QR-koden för att dela med dig av dina tankar om föreställningen i vår publikenkät.

MALMÖSTADSTEATER.SE